

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 10 października 2012 r. powód R. K. wniósł przeciwko H. J. (1) o zwolnienie spod egzekucji rzeczy ruchomych tj. ławeczki do ćwiczeń, atlasu do ćwiczeń wraz ze sztangą i ciężarkami zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowym Tomysłu – M. K. (1) w dniu 10 września 2012 r. w sprawie o sygn. KM 347/12 toczącej się z wniosku pozwanego wierzyciela przeciwko dłużnikowi P. G.. Powód wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zajęte przez K. wyżej wymienione ruchomości stanowią jego własność, a dłużnik korzystał z nich na zasadzie użyczenia. Wskazał, że zwracał się do wierzyciela H. J. (1) z wnioskiem o wyłączenie spod egzekucji zajętych ruchomości pismem z dnia 18 września 2012 r. Na pismo powyższe pozwany nie odpowiedział.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż zajęcie miało miejsce w dniu 31 sierpnia 2012r., a powód obecny przy tych czynnościach nie podnosił, iż są to przedmioty stanowiące jego własność. Jednocześnie z ostrożności procesowej pozwany wskazał, iż powództwo jest spóźnione.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2011r. R. K. zakupił w sklepie (...) w G. ławeczkę do ćwiczeń ze sztangą i ciężarkami oraz atlas do ćwiczeń za kwotę 300 złotych.

Dowód:

- rachunek imienny – k. 5

Elementy powyższe składające się na siłownię znajdowały się w garażu na posesji E. G. w M., Osiedle 3. R. K. korzystał z powyższego garażu na podstawie zawartej z E. G. ustnej umowy najmu. Umowa ta zawarta została na około tydzień przed zakupem ławeczki do ćwiczeń ze sztangą i ciężarkami oraz atlasu do ćwiczeń.

Dowód:

- rachunek imienny - k. 5

- zeznania świadka P. G. - k.31-31v.

- zeznania świadka E. G. k.82

- przesłuchanie powoda R. K. – k. 31v

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Tomysłu M. K. (1) prowadził postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela H. J. (2) przeciwko dłużnikowi P. G. (sygn. akt Km 347/12).

Dowód:

- akta Km 163/14 (wcześniej Km 347/12)

- zeznania świadka M. K. (1) – k. 81-82

- przesłuchanie pozwanego H. J. (1) - k.31-32

W dniu 31 sierpnia 2012r. K. M. K. (1) pojawił się w domu E. G. w M. przy ulicy (...). Razem z K. na miejsce czynności przybył pełnomocnik pozwanego M. K. (2). W M. przy ulicy (...) zamieszkuje także córka powódki J. G. wraz ze swoją rodziną. Do dnia 4 września 2012r. zameldowany był pod tym adresem także syn powódki P. G..

W trakcie czynności dokonanych w tym dniu w domu E. K. dokonał zajęcia wielu ruchomości, w tym m.in. ławeczki ze sztangą i atlasu do ćwiczeń. Dłużnik P. G. był obecny przy czynnościach K.. Kolejny raz w domu stanowiącym własność E. G. – matki dłużnika P. G. na Osiedlu nr 3 w M. K. pojawił się w dniu 10 września 2012r. Komornik Sądowy M. K. (1) dokonał wówczas odebrania ruchomości zajętych w dniu 31 sierpnia 2012r. oraz dokonał dodatkowego zajęcia ruchomości znajdujących się na posesji stanowiącej własność matki dłużnika E. G.. W czynnościach tych podobnie jak poprzednio uczestniczył także pełnomocnik wierzyciela. Dłużnik P. G. w czynnościach egzekucyjnych w dniu 10 września 2012r. nie brał już udziału i nie był obecny w domu, w którym doszło do zajęcia. Matka dłużnika E. G. pomimo obecności w domu w czynnościach dokonywanych przez K. M. K. (1) udziału nie brała. Protokół zajęcia także nie został jej przedstawiony do zapoznania się i złożenia podpisu.

Czynności K. M. K. (1) z udziałem pełnomocnika wierzyciela w domu E. G. przebiegały w bardzo nerwowej atmosferze, niesprzyjającej jakimkolwiek dyskusjom a właścicielce mieszkania E. G. uniemożliwiono na czas podejmowanych przez komornika czynności swobodne poruszanie się po terenie nieruchomości. Nadto wiele pomieszczeń, w których dochodziło do zajęcia ruchomości otwieranych było siłą.

R. K. nie brał udziału w czynnościach K. M. K. (1) na nieruchomości stanowiącej własność E. G. ani w dniu 31 sierpnia 2012r., ani w dniu 10 września 2012r., nie został też zawiadomiony przez K. o zajęciu sprzętu do ćwiczeń. W czasie gdy K. dokonywał zajęcia na nieruchomości w M. Osiedle (...) K. przebywał w szpitalu.

Dowód:

- akta Km 163/14 (wcześniej Km 347/12)
- załącznik do protokołu zajęcia k. 15 akt egzekucyjnych Km 163/14 (wcześniej Km 347/12)
- zeznania świadka P. G. - k.5
- zeznania świadka E. G.- k. 82
- przesłuchanie powoda R. K. – k. 31v.

R. K. o zajęciu przez K. siłowni stanowiącej jego własność dowiedział się po wyjściu ze szpitala. Informację o zabranii przez K. ławeczki do ćwiczeń (ze sztangą z ciężarami) i atlasu do ćwiczeń przekazała mu E. G., do której przyjechał uregulować należności za prąd. Było to po upływie około tygodnia po odebraniu przez K. w dniu 10 września 2012r. zajętych ruchomości.

Dowód:

- przesłuchanie powoda R. K. – k. 31v.

Pismem z dnia 18 września 2012 r. R. K. wniósł o wyłączenie spod egzekucji przedmiotów w postaci ławeczki do ćwiczeń i atlasu do ćwiczeń ze sztangą z ciężarami w terminie 3 dni. W piśmie tym powód wskazał, że w przypadku braku odpowiedzi wystąpi do Sądu ze stosownym powództwem. Pismo powyższe do Kancelarii (...) wpłynęło w dniu 24 września 2012r.

Dowód:

- akta Km 163/14 (wcześniej Km 347/12)

- pismo - k. 7-8

Powództwo o wyłączenie spod egzekucji ławeczki do ćwiczeń i atlasu do ćwiczeń ze sztangą i ciężarami do Sądu Rejonowego w Goleniowie R. K. wniósł w dniu 9 października 2012r.

Dowód: bezsporne

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy w Grodzisku W. V. Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w N. wyłączył Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowym Tomysłu M. K. (1) od dalszego prowadzenia sprawy .Obecnie postępowanie to prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K..

Dowód:

- akta Km 163/14 (wcześniej Km 347/12)

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo w ocenie Sądu okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 841 § 1 i 3 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa, przy czym powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 k.p.c. powoduje bezwzględną konieczność oddalenia powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności.

Pozwany podniósł, iż powództwo winno zostać oddalone, z uwagi na to, że pozew jest spóźniony.

W literaturze wyrażany jest pogląd, że miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji ma charakter materialnoprawny i dlatego nie podlega przywróceniu.

W orzecnictwie dominuje także pogląd, iż przewidziany w § 3 art. 841 k.p.c. termin do wniesienia powództwa rozpoczyna bieg od dnia, w którym osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu w wyniku skierowania do danego przedmiotu egzekucji z naruszeniem jej prawa i chodzi tu o faktyczne powzięcie wiadomości o zajęciu a nie dzień, w którym mogła dowiedzieć się o zajęciu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007 r. V CSK 275/07 nie publ.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., sygn. II CSK 274/10, LEX nr 707865 pkt 2).

Inaczej mówiąc, decyduje faktyczne powzięcie wiadomości o zajęciu. Oznacza to, że dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 k.p.c., - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności.

Badając zachowanie terminu rzeczą Sądu jest ustalenie zatem rzeczywistej daty dowiedzenia się przez powoda o zajęciu przedmiotu stanowiącego przedmiot postępowania.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy przyjąć należy, że powód R. K. dowiedział się faktycznie o dokonanym zajęciu najpóźniej w dniu 18 września 2012 r., kiedy to wniósł pismo skierowane do K. i pozwanego o wyłączenie spod egzekucji przedmiotów w postaci ławeczki do ćwiczeń i atlasu do ćwiczeń ze sztangą z ciężarami . Sąd przyjął powyższą datę jako datę powzięcia przez powoda informacji o dokonanym zajęciu , gdyż w toku postępowania przed sądem pozwany nie zaferował żadnych dowodów , które pozwoliły by na ustalenie innej daty powzięcia przez powoda wiedzy o dokonanym zajęciu , a w szczególności ,iż miało by to nastąpić w dniu 31 sierpnia 2012r. jak wskazywał w odpowiedzi na pozew pozwany czy też ew. w dniu 10 września 2012r. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika bowiem bezspornie ,iż powód R. K. nie był obecny przy czynnościach komornika M. K. (1) ,które miały miejsce na posesji E. G. ani w dniu 31 sierpnia 2012r , ani też w dniu 10 września 2012r. Z akt postępowania egzekucyjnego

wynika również, iż K., który ówczesnie prowadził egzekucję z wniosku wierzyciela H. J. (1) nie zawiadomił R. K. o dokonanym zajęciu. Jedyną zatem datą pewną świadczącą, o tym kiedy R. K. powziął informację o zajęciu ruchomości stanowiących jego własność, jest dzień sporządzenia przez niego wniosku o wyłączenie spod egzekucji zajętych rzeczy. W tej dacie bowiem na pewno już wiedzę o zajęciu przez K. jego siłowni posiadał.

Powód z powództwem przeciwegzekucyjnym wystąpił w dniu 9 października 2012r., składając pozew za pośrednictwem Urzędu Pocztowego, a zatem przed upływem miesięcznego terminu do jego wniesienia.

Reasumując, zdaniem Sądu pozew w niniejszej sprawie został wniesiony przed upływem miesięcznego terminu, o jakim stanowi § 3 art. 841 k.p.c.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd przyjął, że wbrew twierdzeniom pozwanego, powód wniósł pozew nie uchybiając ustawowemu terminowi, stąd pozew z tej przyczyny nie podlegał oddaleniu jako spóźniony.

W dalszej kolejności zatem należy podkreślić, że powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji stanowi środek merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa zostały przez egzekucję naruszone. Powództwo ekscydencyjne, w przeciwieństwie do powództwa opozycyjnego, nie jest ukierunkowane na zwalczanie tytułu wykonawczego, ale zmierza do przeciwstawienia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu. Podstawa do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji występuje wówczas, gdy w toku zajęcia zostały naruszone prawa osoby trzeciej (np. dana rzecz jest własnością tej osoby), przy czym, co podkreśla się w piśmiennictwie, chodzi o naruszenie tego rodzaju, że doszło do zajęcia takiego składnika majątkowego, z którego wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności.

W tym miejscu należy podkreślić, iż legitymacja czynna do wniesienia powództwa służy wyłącznie „osobie trzeciej”, której prawa zostały naruszone w konkretnym postępowaniu egzekucyjnym.

Powód niewątpliwie jest osobą trzecią i z tego względu przysługiwała mu legitymacja we wniesieniu powództwa.

Powód na okoliczność wykazania, iż jest właścicielem spornych ruchomości przedłożył dokument imienny w postaci rachunku (k. 5 akt) wystawionego przez „MOBIL – KOM A. N. na zakup ławeczki do ćwiczeń ze sztangą i ciężarkami oraz atlasu do ćwiczeń, jak również dowody w postaci zeznań świadków E. G. i P. G., jak również dowód z akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi P. G. (Km 347/12)

Strona pozwana zakwestionowała ww. dokument imienny i wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań A. N. właściciela firmy (...) w charakterze świadka. Pozwany jednakże pomimo dwukrotnego zobowiązania przez sąd do wskazania adresu zamieszkania świadka, pod którym możliwe będzie skuteczne doręczenie mu wezwania na termin rozprawy adresu takiego nie przedstawił. Stąd sąd zgodnie z nałożonym rygorem pominął dowód z zeznań świadka A. N.. Niezależnie od tego podkreślić jednakże należy, iż Sąd nie miał wątpliwości co do tego, iż R. K. zgodnie z przedstawionym rachunkiem imiennym nabył ruchomości w postaci ławeczki do ćwiczeń ze sztangą z ciężarkami oraz atlasu do ćwiczeń, tym bardziej, że tytuł własności do ruchomości będących przedmiotem postępowania potwierdzili także przesłuchani w sprawie świadkowie E. G. oraz P. G.. Sąd dał wiarę powyższym zeznaniom w ww. zakresie albowiem stanowiły one logiczną całość z dokumentami oraz pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Ponadto z dokumentu w postaci rachunku wystawionego przez A. N. jednoznacznie wynikało, iż to powód jest właścicielem przedmiotowych ruchomości a zatem z treści już samych ww. dokumentów zasadnie mógł wywieść tytuł właścicielski do zajętych ruchomości.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika zatem, iż bezzasadnie pozwany twierdził, że to dłużnik P. G. nabył ww. ruchomości i był ich właścicielem w dniu zajęcia, skoro żaden dowód na to nie wskazywał. Pozwany podnosił ponadto, że podczas czynności K. w domu E. G., które miały miejsce w dniu 31 sierpnia 2012r. powód R. K. był obecny i nie wskazywał, iż zajęte ruchomości będące przedmiotem postępowania stanowią jego własność. Tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż R. K. nie brał udziału w czynnościach K. w domu E. G. w dniu 31 sierpnia 2012r. Podobnie jak nie brał udziału w czynnościach K. w

dniu 10 września 2012r. , kiedy to K. przybył na teren nieruchomości E. G. wraz z pełnomocnikiem wierzyciela celem odebrania zajętych w dniu 31 sierpnia 2012r. ruchomości i oddania ich pod dozór pełnomocnika wierzyciela. Wbrew zatem twierdzeniom pozwanego R. K. i w tym momencie nie miał możliwości wskazania ,iż zajęta siłownia stanowi jego własność. Możliwości takiej nie miał także dłużnik P. G. ,gdyż jak wynika z dowodów zgromadzonych w sprawie przy czynnościach K. w dniu 10 września 2012r, był nieobecny. Sama właścicielka posesji E. G. natomiast w momencie odbierania zajętych przez K. rzeczy była wprawdzie obecna w domu , jednakże pomimo obecności w domu w czynnościach dokonywanych przez K. M. K. (1) udziału nie brała. Protokół zajęcia i odebrania zajętych ruchomości także nie został jej przedstawiony do zapoznania się i złożenia podpisu. Twierdzenia ,w których pozwany podnosił ,że roszczenie powoda jest niewiarygodne albowiem powód R. K. czy też dłużnik P. G. podczas czynności K. nie wskazali ,że ruchomości opisane w pozwie stanowią własność powoda są z uwagi na powyższe bezzasadne. Tym bardziej ,że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika ,iż czynności podejmowanej przez K. M. K. (1) z udziałem pełnomocnika wierzyciela w domu E. G. przebiegały w bardzo nerwowej atmosferze , niesprzyjającej jakimkolwiek dyskusjom a właścicielce mieszkania E. G. uniemożliwiono na czas podejmowanych przez komornika czynności swobodne poruszanie się po terenie nieruchomości , a wiele pomieszczeń , w których dochodziło do zajęcia ruchomości otwieranych było siłą.

W ocenie Sądu zatem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie , iż powód wykazał w sposób niebudzący wątpliwości, że ruchomości zajęte przez K. w postaci ławeczki do ćwiczeń (ze sztangą i ciężarami) oraz atlasu do ćwiczeń stanowią jego własność, przeto skierowanie do niego czynności egzekucyjnych w sprawie z wniosku pozwanego przeciwko dłużnikowi naruszyło jego prawa.

Powyższe okoliczności pozwoliły przyjąć, że powództwa oparte o treść art. 841 § 1 k.p.c. okazało się uzasadnione i podlegało uwzględnieniu.

Przedmiotowe postępowanie egzekucyjne, obecnie jest prowadzone przez Komornika Sądowe przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. pod sygn. akt KM 163/14.

W tym stanie rzeczy Sąd zwolnił od egzekucji przedmiotowe ruchomości , o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W pkt II wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu w odniesieniu do kosztów postępowania, a skoro pozwany przegrał spór obowiązany był do pokrycia kosztów poniesionych przez powoda .

Na koszty procesu jakie poniósł powód złożyły się: wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika, którego wysokość ustalono zgodnie z wnioskiem powódki , tj. wg. norm przepisanych zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (60 zł), a nadto poniesiona przez powoda opłata od pozwu (30 zł), oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17,00 zł).